

Vill man se mycken offentlig konst på ett enda ställe skall man söka upp Skissernas museum i Lund. Där har man samlat skissunderlagen till många av de offentliga verk som vi har i vårt samhälle. En som är väl representerad på detta museum och som dessutom bor i Lund är målaren och skulptören Jörgen Fogelquist. Han ställer just nu ut på Konstens Hus. Det är en stor retrospektiv utställning som producerats av Prins Eugens Waldemarsudde.

1956 utlyste man en tävling om utsmyckningar av den då nya tunnelbanan i Stockholm.

Fogelquist som gick sista året på akademien lämnade in ett förslag bland ca 150 andra förslag och till sin egen och andras förvåning, han var ju trots allt fortfarande en elev, fick han andra priset, ett utsmyckningsuppdrag av den del av T-centralen som vetter mot Vasagatan.

Där började hans konstnärliga karriär och uppdragen har sedan dess avlöst varandra. Fogelquist är en av våra mesta utsmyckare av det offentliga rummet. Hans verk finns spridda över nästan hela landet. Det nordligaste, är ett verk som konstnärligt miljögestaltar ett korridoravsnitt på Baldersskolan i Skellefteå.

Utställningen spänner över 50 år av konstnärlig yrkesverksamhet och är samtidigt som den är ett uttryck för ett bestående livsverk även en exposé över ett halvsekel av svensk konsthistoria.

Fogelquist startar sin resa i konkretismen, en konstruktivistisk konstsyn som är självrefererande.

Det som målas representerar eller föreställer ingenting annat än sig själv. I de tidiga verken kan man även skönja en fascination inför 50-talets teknikutopier. Man anar i formerna maskindelar och dynamiska rörelser förmedlade genom pistonger och hävarmar. Efterhand blir bilderna mer informella, formerna upplöses till färgackord och accenter med teman och variationer, en slags bildmusik. Under sjuttioalet anar man nyrealistiska impulser i form av realistiskt målade brottstycken. *Hattar på staffliet* brottas med ultramarina fragment. *En klarinett och en leksakskäpp* svävar omkring i färgmassorna. *En Pricktavla och en hopfälld parasoll* står utställd i grönskan. Efterhand upplöses även denna formvärld, nu börjar man ana landskapsreferenser. *Stränder och glipor ... och Molnet som tvättar tassen i Urajärvi sjö...* Under nittioalet fram till nu tycks färgerna lösgöra sig från betydelser och hamna i ytplanet som sensuell struktur och materia. Varje konstnär färgas av sin tids diskurser och detta tar ju sig naturligtvis också visuella uttryck.

I lilla galleriet hänger en sektion av de kartonger som tjänat som förlagor till de stora kakelarbetena som Fogelquist utfört i sammanbindningsgången mellan T-Centralen och Centralstationen under mitten av nittioalet. Ur skisserna och kartongerna kan man förstå vilket gigantiskt arbete som ligger bakom ett sådant verk. Från den lilla skissen i skala 1:50 över till kartongerna i skala 1:1. Utifrån dessa glaseras sedan kaklet, platta för platta tusenfalt, för att sedan kaklas upp på de putsade betongväggarna. Bara underhållet av dessa tiotusentals plattor måste hart när vara en heltidssyssla.

Det är glädjande att Konstens Hus fått tillfälle att visa den här stora och pedagogiskt upplagda utställningen. Det här är en del av svensk modern konsthistoria, speglat genom en konstnärs livsverk och en av höjdpunkterna i årets utställningsverksamhet.

Bertil Sundstedt